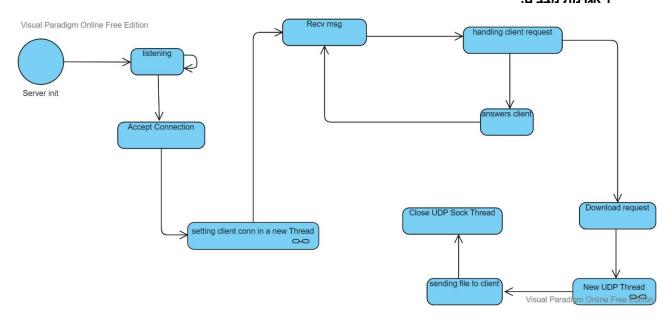
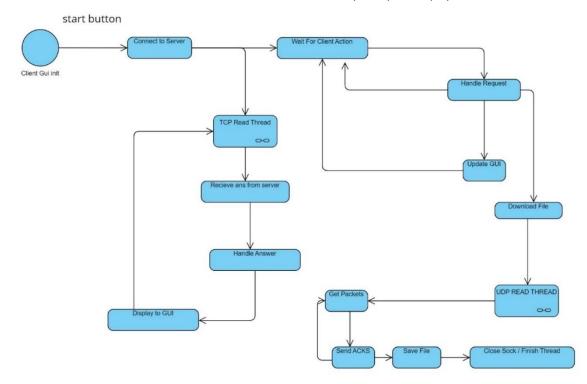
<mark>חלק ב':</mark>

<u>שאלה 1</u> דיאגרמת מצבים:

השרת: מקשיב לחיבורים נכנסים, אם וכאשר הוא מקבל חיבור חדש, הוא פותח סוקט חדש ללקוח ומפעיל טרייד, תוך כדי הוא ממשיך להקשיב לחיבורים נכנסים חדשים.

השרת מחכה לבקשה מהלקוח, מטפל בהתאם לסוג הבקשה ומחזיר את התשובה ללקוח על מה שביקש. במידה והבקשה היא הורדת קובץ הטיפול יהיה בנפרד. נפתח טרייד חדש שמטפל בהורדת קובץ עם קשר UDP . נשלח את הקובץ המבוקש ללקוח ונסגור את הטרייד.

הלקוח: מתחבר לשרת (באמצעות כפתור "start" בממשק הגרפי). כאשר הצליחה ההתחברות באפשרות הלקוח לבצע מספר פעולות, בנוסף נפתח טרייד חדש "read thread" באמצעותו נקבל את ההודעות מהשרת ונטפל בהם בנפרד. בעת ביצוע פעולה מסוימת, נשלחת הודעה לשרת בהתאם לבקשתו של הלקוח והממשק הגרפי מתעדכן בהתאם לאותה הפעולה – נפתחים/נסגרים כפתורים ותיבות טקסט נוספות. את התשובה עבור כל בקשה נראה ב "read thread", נעדכן את הממשק הגרפי ונציג ללקוח את התגובה.

שאלה 2

כדי להתגבר על איבוד פאקטות השתמשנו במנגנון GO BACK N בנוסף השתמשנו בTimer, בגודל חלון דינמי וב Acknow-ledgment .

<u>מהצד של השרת:</u> הגדרנו חלון התחלתי בגודל 8, בו השרת שולח תחילה ללקוח 8 חבילות. בכל רגע נתון השרת יודע מה החבילה הראשונה בחלון ומה החבילה הבאה שהוא יכול לשדר.

הגדרנו זמן המתנה מקסימלי של 0.5 שנייה. עבור כל חבילה שנשלחה הפעלנו שעון, כל עוד לא הגענו ל Timeout נמשיך לקבל הודעות ACK מהלקוח, ובנוסף, גודל החלון גדל בקצב אקספוננציאלי (פי 2 כל פעם). לאחר ההכפלה נבחר את גודל החלון להיות המינימלי בין גודל החלון הנוכחי לבין כמות הפאקטות נשארו לאחר ההכפלה נבחר את גודל החלון להיות המינימלי בין גודל החלון הנוכחי לבין כמות הפאקטות נשארו לשלוח. הגדרנו משתנה שסוכם את כל מספרי ההודעות ACK שהתקבלו (counter_packets), ובכל פעם נבדוק אם המספר הסידורי של ההודעה גדול ממשתנה הסכימה, אם אכן התקבלה הפאקטה הנכונה, נעדכן את המשתנה שהגדרנו להיות מס ההודעה של הפאקטה שהתקבלה פלוס אחד (אנחנו צופים מאיזה פאקטה נקבל את ההודעה הבאה) ונעצור את השעון. לכן, במקרה של איבוד פאקטות , כלומר לא קיבלנו ACK עבורן, אך התקבלה הודעת ACK לשרת.

המנגנון עובד עם ACK מצטבר- מאשר את כל החבילות ברצף עד נקודה מסוימת בלי קפיצות. אם לא התקבלה הודעת ACK עבור הפאקטה הנכונה, נעדכן את משתנה הסכימה להיות **רק** מס ההודעה של הפאקטה וננסה לקבל הודעה עבור אותה פאטקה מחדש (נגדיר משתנה next-pack שיהיה שווה ל counter_packets , באמצעותו נדע שהפאקטה הבאה שאמורה להתקבל היא הפאקטה החוזרת שנשלחה). בדרך זו התקבלו הפאקטות לפי הסדר ונוכל לוודא כי אכן התקבלו כל הפאקטות

<u>מהצד של הלקוח:</u> נגדיר משתנה expected, באמצעותו נוכל לדעת את מספר הפאקטה שאמורה להתקבל. עבור כל פאקטה שאנחנו מקבלים מהשרת נבדוק אם זו אכן הפאקטה הנכונה. במידה וכן נעדכן להתקבל. עבור כל פאקטה שאנחנו מקבלים מהשרת נבדוק אם זו אכן הפאקטה הנכונה. במידה וכן נעדכן את הפאקטה ל packets_list בוסיף את הפאקטה עבור כל החבילות שהתקבלו ונשלח לשרת הודעת Acknow-ledgment עם מספרה של לקבל, כלומר קיבלנו חבילה לא בסדר, נשלח לשרת הודעת Acknow-ledgment עם מספרה של הפאקטה אחת לפני אחרונה שהתקבלה. בכל הודעת ACK נסתכל על רצף של סדרה שהתקבלה, וננסה לקבל שוב את החבילה שלא קיבלנו. אם לא היה Timeout אך לא הצלחנו לקבל חבילה, נעשה sleep וננסה לקבל בשנית.

בדרך זו, יהיה לנו מעקב עבור כל פאקטה שנשלחה והתקבלה ונבטיח שאם לא קיבלנו הודעת ACK מהלקוח עבור פאקטה בזמן שהוגדר, או שהתקבלה מהשרת פאקטה שמספרה הסידורי לא כפי שצפינו, נדע לשדר מחדש משני הכיוונים.

שאלה 3

ה latency מושפע ממספר גורמים: עיבוד ואיבוד הפאקטות, עומס ברשת, תורים בראוטר ועוד. מבחינת התמודדות עם ה latency , נקטנו במספר גישות:

- עבור כל לקוח שמתחבר, נפתח טרד בשרת המטפל בבקשותיו. הטיפול נעשה במקביל לטיפול בבקשות של הלקוחות האחרים המחוברים גם כן. בכך נאפשר מקביליות בטיפול הבקשות והורדה מעומס של סך כל הפאקטות הנשלחות ברשת.
- 2. עבור הורדת קבצים נעשה שימוש בפרוטוקול UDP שהינו מהיר יותר ומצריך כמות קטנה יותר של TCP. פאקטות שנשלחות. בכך מוריד עומס מהרשת וחוסך זמן של לחיצות יד מיותרות, בהשוואה לפרוטוקול TCP.
- 3. חלון שליחה דינמי בשרת עבור שליחת קבצים ללקוח. החלון מגביל את השרת בשליחת ההודעות ללקוח בהתאם לאיבוד פאקטות וTimeout , ובכך מאפשר שליטה בקצב שליחת וקבלת הפאקטות.
- 4. בצד הלקוח, כאשר מתקבלת פאקטה היא נשמרת בזיכרון (מערך) ורק לאחר קבלת כל הפאקטות נכתוב את המידע לקובץ- בכך נפחית את זמן הOverhead והעיבוד של כל הפאקטות יחדיו יהיה מהיר יותר.

חלק ג':

<u>שא</u>לה 1

כאשר מחשב מתחבר לרשת, כלומר ל SWITCH, יש לו רק כתובת MAC אותה קיבל מהיצרן, לכן המחשב צריך לקבל בתובת IP כדי שיוכל להתחבר לרשת. כלומר צריך שיהיה ברשת שרת DHCP שממנו נוכל לקבל את השירות. נשלחות 4 הודעות broadcast כפי שמצורף הנ"ל:

					Info	Length	Protocol	Destination	Source	Time
DHCP	Discover	-	Transaction	ID	0х13саеба0	331	DHCP	255.255.255.255	0.0.0.0	0.000000
DHCP	Offer	2	Transaction	ID	0x13cae6a0	590	DHCP	255.255.255.255	10.0.2.3	0.000000
DHCP	Request	-	Transaction	ID	0x13cae6a0	343	DHCP	255.255.255.255	0.0.0.0	0.007312
DHCP	ACK	-	Transaction	ID	0x13cae6a0	590	DHCP	255.255.255.255	10.0.2.3	0.011571
 	DTD 1					07	HOME	201 0 0 051		0.450074

. ברשת DHCP ברובת המחשב שולח הודעת broadcast שבודקת אם קיים שרת

סוג ההודעה: (DHCP-DISCOVER UDP)

DHCP לשרת DISCOVER , דגל עם הPI אלו, הודעת TRANSACTION ID פירוט ההודעה:

ואת ה- HOST NAME שלו.

1P/PORT מקור - 10.0.0.0:68

<u>ועד</u>- 1P/PORT יעד

08:00:27:b8:da:c8 <u>מקור MAC</u> מקוב

נתובות MAC יעד- ff:ff:ff:ff:ff

הודעה שניה- השרת DHCP עונה בהודעת broadcast עונה בהודעת

סוג ההודעה: (DHCP-OFFER UDP)

<u>פירוט ההודעה:</u> TRANSACTION ID , כתובת של שמוצעת ללקוח, TRANSACTION ID השרת SUBNETMASK, DHCP , בתובת IP של הראוטר , בתובת IP וזמן "השכרה".

10.0.2.3:67 – <u>ו מקור IP/PORT</u>

יעד- 1P/PORT יעד- 255.255.255

28:00:27:a6:31:83 - מקור MAC בתובות

ff:ff:ff:ff:ff -יעד MAC בתובות

הודעה שלישית – המחשב שולח הודעת broadcast לשרת ומבקש את הכתובת שהוקצתה בהודעה

השנייה או כתובת חלופית על פי דרישה

סוג ההודעה: (DHCP-REQUEST UDP)

<u>פירוט ההודעה</u> TRANSACTION ID , בקשה לרשימת פרמטרים הנחוצים לחיבור, כתובת הIP המבוקשת, בתובת של השרת DHCP ממנו הוא מבוקש,

<u>ועד- 1P/PORT יעד- 255.255.255</u>

08:00:27:b8:da:c8 <u>מקור MAC</u> מקוב

ff:ff:ff:ff:ff -יעד MAC בתובות

<u>ו מקור - 1P/PORT</u>

הודעה רביעית- שרת ה DHCP שולח הודעת broadcast למחשב שמאשרת את כתובת ה

סוג ההודעה: (DHCP-ACK UDP)

פירוט ההודעה: TRANSACTION ID, כתובת של P שמוצעת ללקוח, דראה: תובת של TRANSACTION וD

. מתובת IP בתובת ו אל האוטר , כתובת IP בתובת ו אל האוטר , כתובת ו אל האוטר , כתובת ו אל "השכרה".

<u> IP/PORT מקור</u> - 0.0.0.0:67

<u>ועד- 1P/PORT יעד-</u> 255.255.255

מקור- 08:00:27:a6:31:83 מקור- MAC

לתובות MAC יעד-

No.	Time	Source	Destination	Protocol	Length Info
	5 7.977348202	10.0.2.14	10.0.2.13	TCP	74 57062 - 55000 [SYN] Seq=0 Win=64240 Len=0 MSS=1460 SACK_PERM=1 TSval=2058555891 TSecr=0 WS=128
	6 7.978065586	10.0.2.13	10.0.2.14	TCP	74 55000 - 57062 [SYN, ACK] Seq=0 Ack=1 Win=65160 Len=0 MSS=1460 SACK_PERM=1 TSval=1717961920 TSecr=2058555891 WS=12
	7 7.978130816	10.0.2.14	10.0.2.13	TCP	66 57062 - 55000 [ACK] Seq=1 Ack=1 Win=64256 Len=0 TSval=2058555892 TSecr=1717961920
	8 7.979987773	10.0.2.13	10.0.2.14	TCP	95 55000 57062 [PSH, ACK] Seq=1 Ack=1 Win=65280 Len=29 TSval=1717961921 TSecr=2058555892
	9 7.980061204	10.0.2.14	10.0.2.13	TCP	66 57062 - 55000 [ACK] Seq=1 Ack=30 Win=64256 Len=0 TSval=2058555894 TSecr=1717961921
	10 13.658126278	10.0.2.14	10.0.2.13	TCP	79 57062 - 55000 [PSH, ACK] Seq=1 Ack=30 Win=64256 Len=13 TSval=2058561572 TSecr=1717961921
	11 13.658781786	10.0.2.13	10.0.2.14	TCP	66 55000 → 57062 [ACK] Seq=30 Ack=14 Win=65280 Len=0 TSval=1717967600 TSecr=2058561572
	12 13.659440823	10.0.2.13	10.0.2.14	TCP	97 55000 - 57062 [PSH, ACK] Seq=30 Ack=14 Win=65280 Len=31 TSval=1717967601 TSecr=2058561572
	13 13.659448911	10.0.2.14	10.0.2.13	TCP	66 57062 - 55000 [ACK] Seq=14 Ack=61 Win=64256 Len=0 TSval=2058561573 TSecr=1717967601
	14 22.129964274	10.0.2.14	10.0.2.13	TCP	84 57062 - 55000 [PSH, ACK] Seq=14 Ack=61 Win=64256 Len=18 TSval=2058570044 TSecr=1717967601
	15 22.130768684	10.0.2.13	10.0.2.14	TCP	66 55000 - 57062 [ACK] Seq=61 Ack=32 Win=65280 Len=0 TSval=1717976072 TSecr=2058570044
	16 22.131116113	10.0.2.13	10.0.2.14	TCP	84 55000 - 57062 [PSH, ACK] Seq=61 Ack=32 Win=65280 Len=18 TSval=1717976073 TSecr=2058570044
	17 22.131124460	10.0.2.14	10.0.2.13	TCP	66 57062 - 55000 [ACK] Seq=32 Ack=79 Win=64256 Len=0 TSval=2058570045 TSecr=1717976073

הודעה חמישית- הלקוח שולח בקשת חיבור לשרת. עם מספר רצף התחלתי

סוג ההודעה: (TCP-SYN)

<u>פירוט ההודעה:</u> סוג הפרוטוקול, CHECK-SUM, SEQ-NUM , חותמות זמן, גודל הפקטה המקסימילי, גודל החלון, דגל של SYN

10.0.2.14:57034 – מקור IP/PORT

10.0.2.13:55000 -יעד IP/PORT

08:00:27:b8:da:c8 <u>מקור MAC</u> מקור

08:00:27:96:d0:ed -<u>יעד MAC בתובות</u>

הודעה שישית- השרת עונה ללקוח על הבקשה לחיבור, ומחזיר אישור שקיבל את הבקשה

סוג ההודעה: (TCP-SYN,ACK)

<u>פירוט ההודעה: ס</u>וג הפרוטוקול, CHECK-SUM,ACK-NUM , SEQ-NUM , חותמות זמן, גודל הפקטה

המקסימילי, גודל החלון, דגל של SYN , דגל

10.0.2.13:55000 מקור IP/PORT

10.0.2.14:57034 -יעד IP/PORT

208:00:27:96:d0:ed - מקור MAC מקור

08:00:27:b8:da:c8 יעד- MAC

הודעה שביעית- הלקוח מחזיר הודעה לשרת שקיבל את האישור לחיבור

סוג ההודעה: (TCP-ACK)

פירוט ההודעה: סוג הפרוטוקול, CHECK-SUM,ACK-NUM , SEQ-NUM ,חותמות זמן, גודל הפקטה

המקסימילי, גודל החלון, דגל ACK

10.0.2.14:57034 – מקור IP/PORT

10.0.2.13:55000 -יעד IP/PORT

08:00:27:b8:da:c8 <u>מקור MAC</u> מקוב

08:00:27:96:d0:ed - יעד MAC בתובות

הודעה שמינית – הלקוח שולח הודעה לצ'ט דרך השרת

סוג ההודעה: (TCP-PUSH)

<u>פירוט ההודעה: ס</u>וג הפרוטוקול, CHECK-SUM,SEQ-NUM , חותמות זמן, גודל החלון, דגל PUSH , גודל הDATA, HEADER

10.0.2.14:57034 – מקור IP/PORT

10.0.2.13:55000 -יעד IP/PORT

08:00:27:b8:da:c8 מקור MAC מקור

08:00:27:96:d0:ed -יעד MAC בתובות

הודעה תשיעית- השרת שולח את ההודעה של הלקוח ללקוח עצמו ולשאר הלקוחות שמחוברים לצ'ט,

ואישור על קבלת ההודעה הקודמת. סוג ההודעה: (TCP-PUSH ACK)

, דגל החלון , דגל החלון , CHECK-SUM,ACK-NUM , SEQ-NUM , מותמות זמן, גודל החלון , דגל פירוט ההודעה: סוג הפרוטוקול,

DATA, HEADER, גודל הPUSH, דגל ACK

10.0.2.13:55000– מקור IP/PORT

10.0.2.14:57034 - ויעד IP/PORT

08:00:27:96:d0:ed -מקור MAC בתובות

08:00:27:b8:da:c8 -יעד MAC בתובות

הודעה עשירית- הלקוח מחזיר הודעה לשרת שקיבל את ההודעה

סוג ההודעה: (TCP-ACK)

פירוט ההודעה: סוג הפרוטוקול, CHECK-SUM,ACK-NUM , SEQ-NUM ,חותמות זמן, גודל הפקטה

המקסימילי, גודל החלון, דגל ACK

10.0.2.14:57034 – מקור IP/PORT

10.0.2.13:55000 -יעד IP/PORT

08:00:27:b8:da:c8 - מקור MAC מקור

08:00:27:96:d0:ed - <u>יעד MAC בתובות</u>

<u>שאלה 2</u>

CRC – סוג של קוד לאיתור שגיאות כאשר מעבירים נתונים. הקוד מקודד הודעות ע"י הוספה של ערך בדיקה על גודל קבוע. את הערך הקבוע מחשבים ומוסיפים לפני שליחת ההודעה בצד של השרת. לאחר שליחת ההודעה הלקוח מחשב את ה CRC מהצד שלו.

אם קיימת התאמה בין ה CRC של השרת לשל הלקוח, ההודעה התקבלה בשלמותה וללא שגיאות.

שאלה 3

- HTTP 1.0 פתיחת קשר TCP , שליחת אובייקט אחד, ולאחר מכן מתבצעת התנתקות מה TCPכלומר עבור כל בקשה אחת נפתח קשר אחד. השיטה לא טובה כיוון שיכולה לגרום לעיכובים כי מתבצעת פתיחת קשר מחדש. לא דוחס את ה header ולא עובד בסדרי עדיפויות
- HTTP 1.1 פתיחת קשר TCP, שליחת כמה אובייקטים יחדיו, ולאחר מכן מתבצעת התנתקות מהTCP . שיטה זו יעילה ומשפרת את זמן הגלישה. קיימות 2 גישות:

-NP נשלח בקשה רק לאחר שקיבלנו את התשובה לבקשה הקודמת.

P- נשלח כמה בקשות ואז נקבל את התשובות ביחד

השיטה מאפשרת כמה בקשות עם התחברות TCP יחידה.

HTTP 2.0 פתיחת קשר TCP יחיד. שיטה זו מאפשרת לשרת לשלוח תגובות מרובות לבקשת לקוח. השיטה מחלקת את האובייקטים ל frames וכך התעבורה עוברת יותר מהר. חסרון לשיטה- אם משהו הולך לאיבוד יכולים להיווצר עיכובים כיוון שה TCP-צריך לשדר את זה עוד פעם(TCP כמו צינור שמכניס לתוכו הרבה streams). דוחסת את ה header ומאפשרת לשרת לשלוח תגובות מרובות לבקשה יחידה (push)

-QUIC ההבדלים המרכזיים בין פרוטוקול QUIC ל 2.0 HTTP, הם ש QUIC פועל על גבי חיבור QUIC ומאפשר לטפל באיבוד פאקטות ללא הגבלה של שאר הזרמים בחיבור, לעומת HTTP2, ובכך מונעת עיכובים ופגיעה בשירות. בנוסף, בחיבור TCP נדרשת לחיצת יד לעומת, פרוטוקול QUIC על גבי UDP ובכך נחסך זמן רב של יצירת החיבור

שאלה 4

למכשיר קיימת כתובת IP אשר דרכה אנחנו מקבלים נתונים. על מנת שנוכל לדעת לאיזה שירות במכשיר לקשר את ההודעה שהתקבלה, קיימים מספרי פורטים אשר באמצעותם המכשיר יידע לאיזה שירות לנתב את ההודעה, ואליו לגשת. באמצעות מספרי הפורטים שכבת התעבורה תדע לאיזה אפליקציה לתת שירות ולאן לגשת

שאלה 5

חלוקה של בתובת IP לתתי רשתות.

למה צריך את זה?

- מניעת עומסים- בארגונים גדולים, קיימים הרבה host-ים, קיימת הרבה תעבורה, אשר כל המחשבים ברשת נחשפים אלייה. ביצירת sunbet אנחנו מקטינים את הרשת הפנימית ובכך קיימים פחות משתמשים באותה רשת והתעבורה קטנה כלפי כל לקוח.
  - בטיחות- לקוח יכול לראות את התעבורה רק בתת רשת שהוא נמצא בה, לכן בעת פריצה לרשת, פורץ שהצליח להיכנס לאותה subnet לא יהיה מסוגל לגשת לחלקים אחרים של האירגון היושבים בסאבנטים אחרים.
- חוסך בכתובות IP- במקום שהספק יצטרך לספק לנו כתובות IP נוספות, כיוון שכתובות ה IPv4 חסומות (2 בחזקת 32 כתובות, מפורט בשאלה 8), יהיה לנו כתובות נוספות ע"י חלוקת כל כתובת IP יחידה לסבאנטים. בדרך זו ניצור כתובות IP נוספות תחת אותה תת רשת.

שאלה 6

למכשיר שמתחבר לרשת יש כתובת פיזית קבועה (MAC), בחיבור ראשוני לרשת, מתבצעת הקצאה של IP עבור אותו מכיר ע"י שירות DHCP . מכיוון שלמחשב אין עדין כתובת IP , על מנת שהשירות יידע לאן עבור אותו מכיר ע"י שירות PD . מכיוון שלמחשב אין עדין כתובת MAC של המכשיר. להחזיר את הכתובת IP שהוקצתה, הוא משייך לפי הכתובת IP , וככה נוכל להבטיח כי המידע המועבר יגיע כתובת הMAC הנה ייחודית עבור כל מכשיר לעומת כתובת IP , וככה נוכל להבטיח כי המידע המועבר יגיע

שאלה 7

על מנת לתקשר ביו התקני תקשורת ברשת פנימית נשתמש בSWITCH, התקשורת תהיה מהירה יותר כיוון שאין צורך להמיר כתובות. תקשורת בין רשת חיצונית לרשת שלנו מצריכה ROUTER וכדי להמיר את הכתובת הפנימית לחיצונית כדי שנוכל לתקשר נשתמש בNAT.

SWITCH - מעביר תקשורת בין מכשירים שנמצאים באותה הרשת. התקשורת מתבצעת עי כתובות SMITCH (מס מזהה ייחודי עבור כל מכשיר שמגיע מהיצרן. כתובת זו מורכבת ומוטבעת על כל מכשיר שמחובר לרשת ומורכבת משדות של מספרים ואותיות).

לכל SWITCH יש טבלה פנימית שבה הוא רושם את ה- SWITCH של כל התקן שמתחבר לאחד הפורטים שלו, ובכך הוא יודע לתת לשני פורטים לדבר בניהם כאשר מחשב אחד מחפש מחשב אחר ברשת לפי ה MAC. עובד בשכבת הINK

ROUTER- כאשר הרשת הפנימית צריכה להתחבר לאינטרנט היא תשתמש בROUTER. כלומר הROUTER עובד עם כתובות IP ויכול לקשר בין רשתות שונות ובדרך זו הרשת שלנו תוכל "לצאת" ולדבר עם רשתות אחרות. כלומר תפקידו העיקרי לנתב תעבורה מרשת אחת לאחרת. עובד בשכבת ה NETWORK

-NAT ממיר כתובת IP פנימית לחיצונית. כדי שה ROUTER יוכל לנתב תעבורה הוא צריך להמיר את כתובת ה-IP הפנימית לכתובת חיצונית והוא יעשה זו באמצעות ה-NAT.

כתובת ופורט היעד תמיד נשמרים גם שהמידע יעבור דרך ראוטרים אחרים הנמצאים ברשת.

שאלה 8

אחת השיטות להתגבר על מחסור בכתובות IPv4 היא כתובות הIPv6 שמכילה 128 ביטים ובכך מגדילה משמעותית את כמות כתובות הIPv6 מיוצגת באמצעות סדרה של 8 מספרים (4 משמעותית את כמות כתובות הIPv6 מיוצג 16 ביטים. ספרות כל אחד) בבסיס הקסדצימלי, שכל אחד מהם מייצג 16 ביטים.

דרך נוספת להתגבר על המחסור הוא הNAT . מאפשר למספר מכשירים שנמצאים תחת אותה רשת מקומית לחלוק את אותה כתובת IPv4 ודרכה יתקשרו עם העולם החיצון- כלומר מה שנמצא מחוץ לרשת. לכל חבילה שתצא מהרשת ללא קשר למחשב שהיא יצאה ממנו, תהיה בעלת אותה כתובת IP של הNAT וההבדל בין המחשבים יהיה בפורט שממנו יוצאת הפאקטה.

הפאקטות שנשלחות ברשת נשלחות בצורה רגילה עם כתובת הIP הרגילה של המחשבים ברשת. בנוסף: * שימוש ברשת פרטית- מאפשרת שימוש בחיבורים בתוך הרשת, ללא כתובת (אך כל יציאה לאינטרנט מחייבת לעשות שימוש בכתובת השער)

* שרת מאחר וירטואלי – מאפשר לעשות שימוש בכתובת של השרת המארח

9 שאלה

e - ניתן לראות ברשת שנתונה כי הנתב 3c שנמצא ב AS3, מחובר בקשר פיזי ישיר ל AS4 . כידוע, התקשורת בין הרשתות מתבססת על פרוטוקול BGP , אשר מאפשר לכל רשת משנה (subnet) לפרסם את קיומה ואת היעדים אליהם ניתן להגיע בעזרתה. הפרוטוקול מאפשר לכל AS : eBGP – אוסף את היעדים אליהם ניתן להגיע מרשתות AS סמוכות.

iBGP – מפיץ מידע נגיש לכל הנתבים הפנימים של הAS, ומאפשר לקבוע מסלולים "טובים" לרשתות אחרות.

כיוון שבין כל הAS-ים רץ פרוטוקול BGP , ניתן להגיד שהנתב 3c לומד על תת רשת X באמצעות eBGP . פרוטוקול

f- הנתב 3a שנמצא ב AS3, לא מחובר בקשר ישיר ל AS4. כפי שנאמר בשאלה על AS3 מריצים -f OSPF – אלגוריתם ניתוב שמבוסס על אלגוריתם link-state. ניתוב זה הוא גלובלי ועובד בצורת הצפה. יודעים את הטופולוגיה השלמה של הרשת ואת העלות של כל מסלול ישיר בן נתבים.

בכל שינוי כל נתב מציף את המידע שברשותו אל הרשת כולה וכך המידע מסתנכרן בין כל הנתבים. לכן אפשר להגיד שהנתב 3a, לומד על תת רשת X באמצעות פרוטוקול הניתוב, iBGP, אשר מ פיץ מידע נגיש לכל הנתבים הפנימיים של הAS, כלומר הוא לומד באמצעות פרוטוקול הניתוב OSPF שרץ באותו AS.

g- הנתב 1c שנמצא ב AS1, מחובר בקשר פיזי ישיר ל AS3 . כפי שנאמר, בין כל הAS2-ים רץ פרוטוקול BGP . לכן כפי שהוסבר בסעיף g, ניתן להגיד ש 1c, לומד על תת רשת X דרך AS3 , (???שלומד על תת רשת X דרך AS4 ???) כלומר באמצעות פרוטוקול eBGP.

הניתן לראות כי הנתב 2c שנמצא ב AS2, לא מחובר בקשר ישיר ל AS4. כפי שנאמר AS2 מריצים – h ביתן לראות כי הנתב 2c שמבוסס על אלגוריתם Iink-state כפי שהוסבר בסעיף f. לכן ניתן להגיד OSPF שבעת שינוי מתבצעת הצפה של הרשת. כל הנתבים שקשורים לנתב שהשתנה מעבירים את המידע שבעת שינוי מתבצעת הצפה של הרשת. כל הנתבים איתם הם שכנים, וכן הלאה עד שכל הרשת מודעת לשינוי. כל נתב מחזיק את אותו המידע כמו כל הנתבים. לכן אפשר להגיד שהנתב 2c, לומד על תת רשת X באמצעות פרוטוקול הניתוב AS, לומד על תת בשמ A באמצעות פרוטוקול OSPF.